

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze w zw. z art. 12 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/679 (RODO) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że administrator (w niniejszym przypadku: lekarz prowadzący) nie jest zobowiązany do bezpłatnego dostarczenia osobie, której dane dotyczą (w niniejszym przypadku: pacjentowi), pierwszej kopii jej danych osobowych przetwarzanych przez administratora, jeżeli osoba, której dane dotyczą, nie żąda takiej kopii dla celów, o których mowa w motywie 63 zdanie pierwsze RODO, mianowicie uzyskania świadomości przetwarzania swoich danych osobowych i możliwość weryfikacji zgodności przetwarzania z prawem, lecz w innym – niezwiązanym z ochroną danych osobowych, choć również uzasadnionym – celu (w niniejszym przypadku: uprawdopodobnienie istnienia roszczeń z tytułu błędu medycznego)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:
 - a) Czy również przepis krajowy państwa członkowskiego, który został uchwalony przed wejściem w życie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, może być uznany za zgodne z art. 23 ust. 1 lit. i) RODO ograniczenie wynikającego z art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze w zw. z art. 12 ust. 5 RODO prawa do bezpłatnego dostarczenia kopii danych osobowych przetwarzanych przez administratora?
 - b) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a): Czy art. 23 ust. 1 lit. i) RODO należy interpretować w ten sposób, że wskazane w nim prawa i wolności innych osób obejmują również ich interes w zwolnieniu z kosztów związanych z wydaniem kopii danych na podstawie art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO i z innych wydatków poniesionych w związku z udostępnieniem kopii?
 - c) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. b): Czy uregulowanie krajowe, które w stosunku lekarz – pacjent przewiduje zawsze i niezależnie od konkretnych okoliczności danego przypadku, że lekarzowi przysługuje wobec pacjenta roszczenie o zwrot kosztów w przypadku jeśli lekarz wyda pacjentowi kopię jego zawartych w dokumentacji medycznej danych osobowych, może być uznane za zgodne z art. 23 ust. 1 lit. i) RODO ograniczenie wynikających z art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze w zw. z art. 12 ust. 5 RODO obowiązków i praw?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i odpowiedzi przeczącej na pytania drugie lit. a), drugie lit. b) lub drugie lit. c): Czy roszczenie, o którym mowa w art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO, w stosunku lekarz – pacjent obejmuje roszczenie o przekazanie kopii wszystkich części dokumentacji medycznej zawierających dane osobowe pacjenta, czy też dotyczy ono jedynie wydania kopii danych osobowych pacjenta jako takich, pozostawiając jednocześnie do uznania lekarza przetwarzającego dane, w jaki sposób zestawia on dane dla danego pacjenta?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elenktiko Synedrio (Grecja)
w dniu 11 maja 2022 r. – ACHILLEION, hotelarska spółka akcyjna/Elliniko Dimosio**

(Sprawa C-313/22)

(2022/C 311/08)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Elenktiko Synedrio

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: ACHILLEION, hotelarska spółka akcyjna

Druga strona postępowania: Elliniko Dimosio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z przepisami: i) art. 30 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia nr 1260/1999⁽¹⁾ oraz zasadą nr 1 pkt 1.9 rozporządzenia nr 1685/2000⁽²⁾; ii) art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 70/2001; oraz iii) art. 38 i art. 39 ust. 1 rozporządzenia nr 1260/1999, art. 4 rozporządzenia nr 438/2001⁽³⁾, art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 448/2001⁽⁴⁾, art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2988/1995⁽⁵⁾, a także art. 14 rozporządzenia nr 659/1999⁽⁶⁾ sprzedaż przedsiębiorstwa będącego beneficjentem wraz ze składnikami jego majątku nieruchomości stanowi automatycznie tak istotną zmianę warunków realizacji inwestycji współfinansowanej w tym przedsiębiorstwie, że uzasadnia ona sama w sobie przepis krajowy, taki jak przepis art. 18 ust. 5 rozporządzenia międzyresortowego nr 192249/EYS 4057/19.8.2002 (rozporządzenie ministerialne nr 9216/EYS 916/12.2–18.2.2004), który przewiduje całkowity zakaz przenoszenia przez długi okres nieruchomości przedsiębiorstwa, które otrzymało pomoc, pod rygorem całkowitego lub częściowego cofnięcia decyzji o przyznaniu pomocy oraz całkowitego lub częściowego zwrotu przyznanej pomocy publicznej?
- 2) Czy przepisy: i) art. 30 ust. 4 rozporządzenia nr 1260/1999; ii) art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 70/2001⁽⁷⁾ oraz pkt 4.12 wytycznych w sprawie pomocy regionalnej w odniesieniu do zasady trwałości małych i średnich przedsiębiorstw będących beneficjentami; iii) art. 38 i 39 rozporządzenia nr 1260/1999, art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 448/2001, art. 1 ust. 2, art. 2 i 4 rozporządzenia nr 2988/1995 oraz art. 14 rozporządzenia nr 659/1999 należy interpretować w ten sposób, że sprzedaż składników majątku nieruchomości i samego przedsiębiorstwa będącego beneficjentem w kontekście porozumienia zawartego w ramach spółki między jej współnikami w celu zapewnienia jej rentowności nie prowadzi do istotnej zmiany operacji współfinansowania lub nienależnej korzyści dla jednej ze stron, a zatem nie stanowi nieprawidłowości lub podstawy do odzyskania pomocy, o ile warunki realizacji inwestycji nie uległy zmianie oraz przejęcie podlega systemowi prawnemu, na podstawie którego zbywający i przejmujący są solidarnie odpowiedzialni za długi i zobowiązania istniejące w chwili przejęcia?
- 3) Czy postanowienia art. 17, 52 i 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasada pewności prawa w związku z art. 1 (pierwszego) protokołu dodatkowego do EKPC wymagają, aby środki służące korekcie finansowej i odzyskiwaniu pomocy, o których mowa w art. 38 [ust. 1] lit. h) i art. 39 ust. 1 rozporządzenia nr 1260/1999, art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 448/2001, art. 4 rozporządzenia nr 2988/1995 i art. 14 rozporządzenia nr 659/1999, zachowały właściwą równowagę z prawem do ochrony „aktywów” beneficjenta pomocy, prowadząc do częściowego lub całkowitego zwolnienia beneficjenta, nawet w przypadku stwierdzenia istotnej zmiany finansowanej działalności lub bezpodstawnego wzbogacenia w wyniku przejęcia działalności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. 1999, L 161, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1685/2000 z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych (Dz.U. 2000, L 193, s. 39).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 438/2001 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 dotyczącego zarządzania i systemów kontroli pomocy udzielanej w ramach funduszy strukturalnych (Dz.U. 2001, L 63, s. 21).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 448/2001 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w zakresie procedury dokonywania korekt finansowych pomocy udzielanej w ramach funduszy strukturalnych (Dz.U. 2001, L 64, s. 13).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1995, L 312, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. 1999, L 83, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. 2001, L 10, s. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 1 czerwca 2022 r. – Weingut A/Land Rheinland-Pfalz

(Sprawa C-354/22)

(2022/C 311/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca, druga strona postępowania odwoławczego i strona wnosząca skargę rewizyjną: Weingut A